

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 164/12
V Lucemburku dne 12. prosince 2012

Stanovisko generálního advokáta ve věcech C-201/11 P, C-204/11 P
a C-205/11 P
UEFA a FIFA v. Komise

Generální advokát N. Jääskinen Soudnímu dvoru navrhuje, aby zamítl kasační opravné prostředky podané organizacemi FIFA a UEFA proti rozsudkům Tribunálu týkajícím se televizního vysílání mistrovství světa ve fotbale a EURO

Jelikož jsou tyto soutěže členskými státy považovány za události zásadního významu pro jejich společnost, mohou k zajištění širokého přístupu veřejnosti k těmto soutěžím požadovat, aby byly vysílány ve volně dostupném televizním vysílání

Směrnice o provozování televizního vysílání¹ členským státům umožňuje zakázat výhradní vysílání událostí, které považují za události zásadního společenského významu, jestliže by takové vysílání zbavovalo značnou část veřejnosti možnosti sledovat tyto události ve volně dostupném televizním vysílání.

Fédération internationale de football association (FIFA) pořádá závěrečnou fázi fotbalového mistrovství světa („mistrovství světa ve fotbale“) a Union of European Football Associations (UEFA) pořádá mistrovství Evropy ve fotbale („EURO“). Prodej práv na televizní vysílání z těchto soutěží představuje důležitý zdroj jejich příjmů.

Belgie a Spojené království vytvořily seznamy událostí považovaných za události zásadního významu pro společnost. Tyto seznamy mimo jiné obsahovaly všechny zápasy závěrečné fáze mistrovství světa ve fotbale v případě Belgie a v případě Spojeného království všechny zápasy závěrečné fáze mistrovství světa ve fotbale a EURO. Tyto seznamy byly zaslány Komisi, která rozhodla, že jsou slučitelné s unijním právem.

FIFA a UEFA však tato rozhodnutí napadly před Tribunálem a zpochybnily skutečnost, že všechny tyto zápasy mohou představovat události zásadního významu pro veřejnost těchto států. Jelikož Tribunál jejich žaloby zamítl², podaly kasační opravné prostředky k Soudnímu dvoru.

Ve svém dnes předneseném stanovisku generální advokát Niilo Jääskinen nejprve zkoumá rozdělení pravomocí mezi členské státy a Komisi k zákazu výhradního vysílání událostí zásadního společenského významu. Shledává, že podle směrnice mají pravomoc vytvářet vnitrostátní seznamy, aby zajistily vysílání událostí zásadního společenského významu ve volně dostupném televizním vysílání, pouze členské státy. V tomto ohledu členské státy disponují určitým prostorem pro uvážení při volbě opatření, která považují za nejvhodnější k dosažení, v kontextu vnitrostátních kulturních a sociálních specifik, cíle směrnice spočívajícího v zajištění volně dostupného vysílání televizních pořadů.

Proto se N. Jääskinen domnívá, že kontrola, ke které je Komise zmocněna, týkající se výkonu posuzovací pravomoci členského státu při stanovení vnitrostátních seznamů, je omezena na přezkum existence zjevně nesprávného posouzení. Komise tak má zejména povinnost ověřit postup vytváření vnitrostátních seznamů s ohledem na kritéria transparentnosti a jasnosti a zajistit,

¹ Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. L 202, s. 60; Zvl. vyd. 06/02, s. 221).

² Rozsudky Tribunálu ze dne 17. února 2011, FIFA a UEFA v. Komise, ([T-385/07](#), [T-55/08](#) a [T-68/08](#)), viz rovněž [TZ 9/11](#).

že události určené členskými státy mohou být skutečně považovány za události zásadního společenského významu. Kromě toho je Komise povinna dbát na to, aby vnitrostátní seznamy nestanovily širší odchýlení od základních svobod, než je odchýlení stanovené směrnicí. Stejně tak musí Komise kontrolovat vnitrostátní seznamy z hlediska obecných zásad, jako je zákaz diskriminace z důvodu státní příslušnosti. Podle generálního advokáta však kontrola Komise musí být objektivní a omezeného rozsahu.

Ve svém rozhodovacím procesu však Komise nemůže jen mechanicky ověřovat vnitrostátní seznamy. Naopak je v mezích své pravomoci povinna dodržovat zejména zásadu řádné správy, se kterou se pojí povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně zkoumat veškeré relevantní skutečnosti daného případu. Taková kontrola však nevylučuje opakování stejných formulací obsažených v jejích rozhodnutích, jelikož kritéria, podle nichž Komise ověřuje zjevně nesprávné posouzení členských států zůstávají neměnná.

V tomto kontextu generální advokát zdůrazňuje, že přezkum výkonu ověřovací pravomoci Komisí, který Tribunál musí provádět, musí být rovněž omezen na zkoumání toho, zda Komise právem konstatovala nebo odmítla existenci zjevně nesprávného posouzení ze strany dotyčného členského státu.

Následně generální advokát konstatuje, že unijní zákonodárce tím, že členským státům vyhradil možnost vytvořit seznam událostí zásadního společenského významu, hodlal uvést v soulad cíl volného pohybu služeb v oblasti televizního vysílání a cíl zachování práva na informace v kontextu kulturních odlišností členských států. Omezení této základní svobody tak bylo unijním zákonodárcem vědomě zamýšleno jako nezbytné za účelem zajištění přístupu široké veřejnosti k událostem zásadního společenského významu. Jako takové musí být v zásadě považováno za odůvodněné, a v důsledku toho přiměřené.

Pokud jde o argument FIFA a UEFA, podle kterého omezení výhradního vysílání jimi pořádaných sportovních událostí zasahuje do jejich vlastnického práva, generální advokát Jääskinen uvádí, že jelikož vlastnické právo spojené s vysíláním sportovních událostí není definováno ve vnitrostátním ani unijním právu, závisí jeho působnost v podstatě na ustanoveních vymezujících její rozsah, jako je směrnice. Z tohoto důvodu dotčené opatření nepředstavuje zásah do vlastnického práva ve smyslu Listiny základních práv.

Konečně generální advokát Jääskinen Soudnímu dvoru navrhuje, aby potvrdil, že ačkoli jsou mistrovství světa ve fotbale a EURO ve směrnici uvedeny jako příklady událostí zásadního společenského významu, neznamená to, že celé tyto sportovní události mohou být ve *všech případech* zapsány na vnitrostátní seznam bez ohledu na zájem, který tyto soutěže vyvolávají v dotyčném členském státě. Naproti tomu uvedení mistrovství světa ve fotbale a EURO ve směrnici znamená, že pokud členský stát zapíše zápasy těchto turnajů na vnitrostátní seznam, nemá povinnost ve svém oznámení Komisi uvést zvláštní odůvodnění týkající se jejich povahy „jakožto událostí zásadního společenského významu“.

Za těchto okolností se generální advokát N. Jääskinen domnívá, že Tribunál správně vykonal soudní přezkum, a navrhuje tedy, aby Soudní dvůr **kasační opravné prostředky zamítl v plném rozsahu**.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění stanoviska [C-201/11 P](#), [C-204/11 P](#) a [C-205/11 P](#) se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499